

Enrique Carlos Martín

Detectius EXTRA escolars

**Misteriós
canvi a la
biblioteca**

Estrella Polar

Enrique Carlos Martín

Detectius EXTRA escolars

Misteriós
canvi a la
biblioteca

Estrella Polar

*Per al Pablo, el meu agent, la guspira que
va encendre la metxa. Sense ell, ni tu ni jo
no tindriem aquest llibre a les mans.*

*I per a la Irene, la meua editora, per
regalar-me la seva confiança al cap de
pocs metres d'emprendre aquest camí.*

Estrella Polar

Títol original: *Detectives Extraescolares. Misterioso cambio en la biblioteca*

© del text i de les il·lustracions: Enrique Carlos Martín, 2023

© de la traducció: Edicions 62, S. A., 2023

Maquetació de Kim Amate

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2023

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2023

ISBN: 978-84-1389-469-0

Dipòsit legal: B. 446-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Capítol 1

No hi havia res penjat a la porta? Cap avís?

Els quatre nens es van mirar. Havien arribat gairebé alhora a la porta de l'aula d'usos múltiples. Era primera hora de la tarda i l'escola estava deserta. Se suposava que aquell dia començaven les classes extraescolars i en aquella aula sempre es feia una extraescolar extra. Sí, encara que soni repetitiu.

L'extraextraescolar, en deien.

Feia alguns anys, uns quants alumnes, després de donar molt la llauna, havien aconseguit que, a més de les dues extraescolars de sempre (patinatge i manualitats), cada curs s'oferís una extraescolar nova. Alguna cosa diferent.

I aquestes classes extraextraescolars s'impartien sempre a l'aula d'usos múltiples.

Per això aquells quatre nens esperaven trobar a la porta un cartell amb tota la informació sobre la nova extraescolar. Tots quatre hi havien acudit amb el desig de descobrir de què es tractava, per apuntar-s'hi (si era interessant, esclar).

Però no hi havia res. Res de res. Cap informació.

La nena dels rínxols i la roba de colors cridaners va trencar el silenci del passadís.

—Hola! Em dic Bruna i aquest és el Kike.

—Ho-hola —va saludar el nen, nerviós—. Que poca gent que hi ha ara, oi? Des de l'entrada de l'escola fins aquí no m'he trobat ningú. Si fos un cementiri ho entendria, perquè això està mort, he, he...

El Kike era baixet, i ho semblava encara més per la roba que portava, dues talles gran. Mirava amb

desconfiança els passadissos buits i entre penombres. Es va esgarrifar i l'enorme dessuadora que duia va onejar una mica.

—Vosaltres sou de l'A, oi? Vull dir, del meu curs, però de l'A —va preguntar la Bruna, la nena dels rínxols.

—Sí, hola —va fer el nen seriós i repentinat—. I vosaltres sou del B. Ens hem vist algunes vegades. Jo em dic Àlex, acabat en «x», i ella és la Lena, sense la «E» al davant.

La nena es va posar vermella i va saludar amb la mà.

La Lena tenia la cara rodona, els cabells llisos i el somriure tímid. Al Kike li va caure simpàtica de seguida.

—Lena? Què és, rus? —va preguntar el Kike, una mica més relaxat ara que estava acompanyat.

—No, no... En realitat és Elena. És que tinc un germà petit que em deia així perquè no parlava bé, i em va quedar el nom.

—Ah, sí! Germans! Què m'has de dir! —va respondre el Kike amb cara de setciències—. Una benedicció i una maledicció! Jo, entre germans i germanastres, en tinc catorze.

—Catorze! —va exclamar la Lena, i es va posar encara més vermella.

—Jo soc fill únic i... —va començar a dir l'Àlex.

La Bruna el va tallar amb un moviment digne d'una ninja. Va botar enmig de tots quatre, amb un

dit als llavis perquè callessin i amb l'altra mà va assenyalar alguna cosa.

Tots van mirar allà on apuntava: la porta no estava tancada del tot. Es veia una finíssima ranura oberta.

—Entrem-hi, no? Avui comencen les extraescolars!
—va exclamar, mentre sacsejava els rínxols amb entusiasme i picava de mans.

—No ho veig clar —va contestar l'Àlex—. Encara no han penjat el cartell amb la informació sobre l'extraescolar i això sempre és la primera cosa que fan. I, a més, està tancat.

—Ui, què dius! Que no ho veus? Està obert —va respondre la Bruna.

—Crec que més aviat tancat.

—Ui, què dius! Més aviat obert.

—Hi deu haver algú? Qui deu ser? —va preguntar la Lena en veu baixa. Es va tocar les puntes dels cabells llisos i ben pentinats, que li arribaven a les espatlles.

—No crec que entrar-hi sigui una bona idea. És millor que hi tornem quan hagin penjat el cartell, d'acord? —va proposar el Kike, preocupat ara pel que es podia amagar darrere la porta.

La Lena, sense dir res més, va obrir la porta una mica més i s'hi va esmunyir sigil·losament. L'Àlex es va quedar bocabadat.

—Apa! —va exclamar la Bruna—. I això que semblava molt tímida... M'agrada aquesta nena.

Aleshores va agafar el Kike de la màniga de la des-suadora, va empènyer la porta, que es va obrir de bat a bat, i el va arrossegar cap a dins.

—Però el cartell... —va dubtar l'Àlex, que s'havia quedat parat al llindar. Va esbufegar i es va arreglar una mica el jersei que duia lligat al coll mentre es decidia. Al final també hi va entrar.

A dins de l'aula d'usos múltiples hi havia algú a la taula del professor.

Mig ajaguda a la cadira, amb les cames estirades i les mans sobre la panxa com si estigués mirant la tele, hi havia una dona un pèl gran que portava una roba estranya: barret i gavardina amb el coll apujat, a més d'unes ulleres de sol que li cobrien mitja cara.

Quina dona
més estranya, oi?
A què creus que
es dedica?

—Hola? Perdoni! És la profe de la nova extraextra-escolar? —va preguntar la Bruna, que anava al capdavant de tots quatre.

—Què... Què li passa? —va xiuxiuejar el Kike, traient el cap darrere la Bruna.

S'hi van apropar més i van veure que al costat hi tenia un maletí. Semblava com si hagués caigut de la taula i tot el contingut s'hagués escampat per terra.

—Ha-hauríem d'avisar algú, no? Això no és normal. I si l'han adormit amb cloroform? —va dir el Kike, que no parava de mossegar-se les ungles.

—Cloroform? Tu has vist moltes pel·lis —va respondre la Bruna—. Jo crec que s'ha adormit en una xerrada del director de l'escola, el senyor Josep, ha, ha, ha!

Els altres també van riure, perquè tota l'escola sabia que el senyor Josep Ensopit, amb la seva veu avorrida i la seva xerrera densa, era capaç de fer adormir un mico fart de cafè. Sempre feien apostes sobre qui aguantaria despert les seves classes.

—Parlant seriosament, jo crec que està cansada de ballar —va continuar la Bruna, tot i que als altres el comentari no els va semblar gens seriós—. Mireu-li les sabates: estan supergastades.

Aquestes sabates estan destrossades. Per què deu ser? Entre les coses del maletí hi deu haver alguna pista?

—De ballar? —va dubtar el Kike.

—Sí, sí! Jo les destrosso igual. Em duren ben poc...
—va raonar la Bruna—. Ui! L'extraextraescolar serà de ball?

—No sembla adormida... Potser està meditant... Algunes persones mediten tan profundament que el seu esperit és capaç d'abandonar el cos i viatjar. Un viatge astral, en diuen! —va explicar el Kike, interessat.

—Ai!, això m'aniria molt bé! —va exclamar la Bruna—. Podria anar a classe de mates i alhora continuar al llit, ha, ha, ha!

La Lena es va tocar un llavi amb gest pensarós mentre mirava fixament el contingut del maletí escampat per terra. Per fi es va animar a explicar el que li passava pel cap:

—Jo crec que s'ha quedat adormida, cansada de córrer per la ciutat buscant feina; mireu els papers que li han caigut del maletí. Pobreta, ho deu haver passat malament. Encara sort que ha aconseguit el lloc de profe d'extraescolar!

—Doncs no sé com pot dormir tan tranquil·la, amb tot això tirat per terra —va protestar l'Àlex, i va començar a guardar les coses al maletí.

L'Àlex era incapaç de suportar el més mínim desordre. Es posava tan nerviós que ho havia d'endreçar.

—Heu vist el que li surt de la butxaca? —va continuar—. Potser ens farà una extraescolar de filatèlia. Tant de bo! M'encanten els segells. Es poden ordenar per mides, o per colors, pel país d'origen... De moltes maneres! —L'Àlex va somriure per primera vegada, i va mostrar unes incisives dignes d'un conill de dibuixos animats.

—I si ensenya alguna cosa relacionada amb malalties? Ho dic pel llibre que acabes de guardar —va dir el Kike amb cara de fàstic. Fins i tot les pigues tenien mal color—. Jo a això no m'hi apunto ni boig.

—Malalties? Guai! —va saltar la Lena, i de sobte es va posar vermella—. Bé, és que m'agradaria estudiar medicina. Però també m'agraden altres coses. Com dibuixar. Dibuixar m'agrada molt. —Mentre ho deia joguinejava amb un preciós mocador de quadres que portava al coll com si fos una bufanda.

—Però... us hi heu fixat bé? No es belluga gens ni mica... Ai, mare! I si no està adormida ni meditant? —va dubtar el Kike.

—Aleshores què? —va preguntar l'Àlex.

—I si està mo-mo-morta com una mò-mò-mòmia?

—Morta? —va xiuxiuejar la Lena.

—Com una mò-mò-mòmia! —va insistir el Kike.

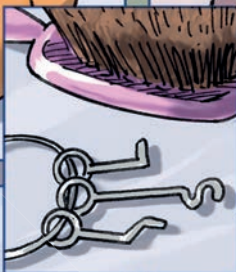
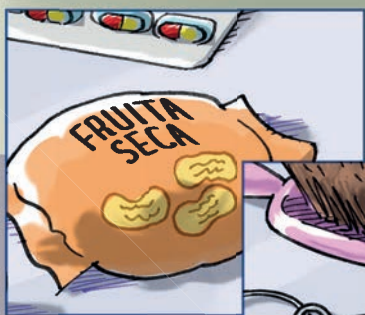
L'enorme dessuadora del Kike va tremolar un moment. La Bruna estava a punt de burlar-se del seu amic, però, de sobte, va passar una cosa que va fer que tanqués la boca de cop.

Què creus que li passa a la senyora de la sala d'usos múltiples?

SOLUCIÓ

Dorm profundament. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és
Tractat mèdic de la insalut. L'explicació és

